

per decor. I sinó, crec que les quatre o cinc actes de més que haigi obtingut per aqueixos procediments la «Unión Monàrquica» a Catalunya causarà un dany immens al Govern, que no podrà compensar-se de cap manera amb mitja dotzena més de diputats.

Nosaltres, amb els que vagin allí, com a nostres, tindrem una minoria més forta que la de les Corts anteriors; tindrem més elements d'eficàcia parlamentària que aleshores, tindrem una llibertat d'acció més gran i aprofitarem l'aventatge de tenir allí nacionalistes de sentir radical.

Algú—continuà dient el senyor Cambó—ha pensat que el que vaig dir en la meua conferència del Palau, que en cinc anys d'acció intensa en el ministeri de Foment canviaria totalment la situació d'Espanya, era una frase retòrica. No ho és. Jo soc profundament optimista.

Espanya és rica i no se sap res del que hi tenim. El meu cens de la riquesa, que vaig dirigir i vaig començar, ho demostra plenament i és precis que el completem i conservem. Si nó, aviat la xarxa de ferrocarrils, per exemple, deixarà d'ésser nostra, per fallida, i passarà a estranyes mans i aqueixa intervenció estrangera, quasi inevitable, es pitjor cent vegades que una intervenció en les Duanes. S'ha de pensar en Espanya i s'ha de treballar sense descans perquè no succeeixi.

Per això penso en el separatisme. La independència de Catalunya seria una cosa dolorosa, una amputació, una desgràcia.

Jo no crec que la solució del problema d'Espanya depengui o sigui una conseqüència de la solució del de Catalunya. Penso més bé que el de Catalunya és semblant al d'Espanya».

PUBLICACIONS

CIEN ROMANCES ESCOGIDOS.

—Selección y prólogo de *Antonio G. Solalinde*. Colección Granada.—

Aquesta antologia de «romances» no té una vaga valor històrica, sinó que és un llibret ple de joies literàries. Hi ha en molts «romances» una inspiració que rarament es trobaria en les poesies dels autors clàssics castellans. La tria està

feta sota un criteri purament estètic.

Aquesta antologia palesa la diversitat que hi ha en aquest gènere en la literatura castellana. Conté tres menes de «romances»: *Romances carolingios*, *romances relatius a la història de España* i *romances novelescos*. Vora el «romance» popular i anònim hi ha posat el senyor Solalinde mostres de